

ENYORANÇA DE “EL RECORD” (III) DE L’EUFÒRIA A LA FI

Tot just acabar-se la Guerra Civil, els manlleuencs es varen llençar a recuperar les tradicions prohibides pel govern de la República. Van aconseguir fer sortir “El Record” el 1939 de la mà de Josep Rifà i Mas. Els anys següents

Pas del Sant Sepulcre de Camps i Arnau.

la revista hauria de dir-se “Manlleu” ja que el règim de Franco va prohibir posar el nom tradicional per ser català. Aquesta mesura va durar fins el 1946. La processó es va poder fer però sense cap pas ja que havien estat cremats pels anarquistes de la FAI. Es va anar a buscar una imatge de la Maredeu dels Dolors al molí de can Viñas i un Sant Crist de Rupit per tenir algunes imatges per la processó. Els Mestres Cantaires de Josep Aulet i Joan Martínez completaven aquella manifestació prohibida durant els últims quatre anys. No cal dir que la revista es va haver de redactar exclusivament en castellà per primer cop a la seva història.

El 1941 va agafar la direcció de la revista Esteve Gaja i Molist que es lamentava de no poder estrenar nous passos degut a la pobresa general de Manlleu agreujada per l'aiguat del 1940. Les poques novetats de la processó van ser la recuperació dels “Armats” i l'estrena d'un Crucifix tallat per Ramon Pujol, l'any 1942.

Dos anys més tard es va poder estrenar el pas del “Sant Sepulcre” de Camps i Arnau, els “Llambrots” pintats de nou per Francesc Pujol, i el cos dels “Estaferms”. La il·lusió dels fidels per recuperar les tradicions cristianes d'anys enrere contribuïa a anar dotant la processó de la dignitat dels temps passats amb noves aportacions, encara que significués haver-se d'abstenir de necessitats més bàsiques.

El 1946 va agafar la direcció de la revista Francesc Pujol i Escalé que ja no la va deixar fins la seva extinció l'any 1972. El 1948 es va poder estrenar el pas de la “Maredeu dels Dolors” de Martí Cabré, ja que la devoció cap a aquesta Verge estava molt arrelada entre els fidels. L'any 1949 va tocar l'estrena del “Natzarè” obra de Silvestre Blasco que agombolava els joves de Manlleu.

L'eufòria de tornar a tenir els passos dels anys d'abans de la guerra va anar generant donacions, tant d'amos com de treballadors, que fructificaren en el Pas de la “Soledad” el 1950 a càrrec dels ex-alumnes de La Salle; la “Oració a l'Hort” d'en Viladomat l'any següent, subvencionada pels “elois” (els metal·lúrgics manlleuencs); la “Verònica”, també d'en Viladomat, un any més tard pagada pels “clarets” (els treballadors dels tèxtil) junt amb la de “Jesús a la Columna” del taller d'Olot, finançada pel ram d'activitats diverses; i la “Coronació d'Espines” de Ramon Pujol a càrrec de la pagesia.

L'empenta dels manlleuencs per participar en els actes de la Setmana Santa estava clarament a l'alça i hi havia problemes per encabir tota la gent

al nou Temple acabat d'estrenar. Algunes poesies en català començaven a aparèixer en "El Record" tot i que els articles en prosa eren tots en castellà.

L'any 1957 les autoritats religioses cregueren oportú canviar el dia de la processó del Dijous Sant, tradicional a Manlleu des de que es tenia record, al Divendres Sant. Curiosament l'any que havia de fer-se el canvi, la processó no va poder sortir per culpa de la pluja.

Podríem considerar l'any 1959 com el punt més alt del fervor dels manlleuencs cap a les manifestacions populars de la Setmana Santa. Els assistents a la processó varen sumar 1.380 persones. Quan els capdavanters de la processó enfilaven les "Tres Creus", l'orquestra que cloïa la manifestació acabava de sortir del Temple de Santa Maria.

Però ja algunes veus assenyalaven que la fe de les noves generacions no era la dels seus avis. En el joves imperava més el gust pel folklore que el sentiment religiós. Josep Prat considerava que les vacances de Setmana Santa afegides a la prosperitat econòmica que s'anava assolint, enterrarien els actes multitudinaris que es venien celebrant.

Cada any costava més als organitzadors trobar els fidels suficients per completar les confraries. La processó del Combregar General ja no es feia. El Via Crucis del Diumenge de Rams es va acabar el 1969 i la Processó del Sant Enterrament va passar a la història el 1972. "El Record", ganfaroner dels actes més participatius de la Setmana Santa manlleuencs, va deixar de tenir sentit i va deixar d'editar-se el mateix any.

La gent i la política religiosa havien canviat radicalment des del llunyà 1917 quan es va començar a editar la revista de "El Record". A alguns fidels encara ens pesa.

L'Oració a l'Hort de Viladomat.

SANTA MARIA

MISSES

Dilluns 29, a les 9: José Rubén Alzate (11è aniv.). **Dimarts 30**, a les 9: a l'arcàngel Sant Rafel. **Dimecres 31**, a les 9: esposos Josep Marjanet i Concepció Verdaguer i família. **Dijous 1, Dijous sant**, a dos quarts de 8 de la tarda. **Divendres 2, Divendres sant**, a les 11. **Dissabte 3, Vetlla Pasqual**: a dos quarts de 9 del vespre. **Diumenge 4, Pasqua**, a les 12: família Oriol Serratosà.

VIA CRUCIS

Divendres sant, a les 8 del vespre.

GRÀCIA

MISSES

Dijous 1, Dijous Sant, a les 18. **Divendres 2, Divendres Sant**, a les 18. **Diumenge de Pasqua**, a les 11: Joan Masdeu..

VIA CRUCIS

Divendres 2, a les 10, Via Crucis.

SANT PAU

MISSES

Dilluns 29, a les 19, missa i benedicció de l'aigua: donants. **Dimarts 30**, a les 19: donants. **Dime-**

res 31, a les 19: donants. **Dijous 1, Dijous sant**, a les 19: donants. **Divendres 2 Divendres Sant**, a les 11, 30. **Dissabte 3, Vetlla Pasqual**, a les 20: Martí Puig i Montserrat Real i fill. **Diumenge 4, Pasqua**, a les 10: Ramon Soldevila; Marina Vilarrasa.

EXÈQUIES

Maria Puntí Hom (100 anys) Crta d'Olot 7.

Martí Crosas Rusiñol (88 anys) Mas Crosas.

COL·LECTES DEL DIJOUS SANT

Totes les col·lectes del dijous, dia 1, Dijous sant, seran per Càritas.

TOTS ELS HORARIS DE SETMANA SANTA

Trobareu tots els horaris de la Setmana Santa en el full adjunt a aquesta edició de Parròquies de Manlleu.

**Càritas
Manlleu**

TRUCA A LA PORTA

Fes el teu ingrés al compte de Càritas Manlleu
ES63 0182 9784 7002 0004 5674